

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/38/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1411010261
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Zelenayová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2012:1411010261.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivety Zelenayovej a sudcov JUDr. Magdalény Blažovej a JUDr. Kamila Ivánka, v trestnej veci obžalovaného A. Á., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaní okresnej prokurátorky, proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo 7.2.2012, sp. zn. 3T 15/2011, na verejnom zasadnutí konanom 16. mája 2012 v Bratislave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie Okresnej prokurátorky Bratislava IV sa zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo 7.2.2012 sp. zn. 3T 115/2011 bol obžalovaný A. Á. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm., c/ Trestného zákona., na tom skutkovom základe, že dňa 20.10.2007 o 01.30 hod. viedol po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov ako vodič osobné motorové vozidlo zn. Honda Accord, EČV: C.-XXXCG, ktorého vlastníkom bola leasingová spoločnosť T..Z..M.., I..J.., so sídlom E. X, T., (teraz R. A., I..J.., J. J. E. F. X, T.) a užívateľom vozidla bol poškodený A. Č., pričom obv. A. Á. na zjazde z diaľnice D2 na štátnu cestu č. II/505 neprispôsobil rýchlosť jazdy stavu a povahe vozovky a svojim schopnostiam, čím porušil dôležitú povinnosť uloženú v ustanovení § 15 ods. 1 zákona č., 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách, následkom čoho s vozidlom prešiel do protismernej časti vozovky, kde sa vozidlom prerazil zvodidlá a prešiel do priekopy, kde sa vozidlo prevrátilo na strechu, pričom pri dopravnej nehode spolujazdkyňa vo vozidle poškodená D. E., nar. XX.XX.XXXX, utrpela ťažké zranenia a to zlomeninu tela 8. hrudníkového stavca so znížením prednej časti do 1/3 výšky, pomliaždenie pľúcneho tkaniva v hornom a strednom poli ľavej strany pľúc ľahšieho stupňa, diskretný pneumothorax vľavo v oblasti pomliaždenia pľúc do hrúbky 2-3 mm a medzi srdcom a prednou hrudnou stenou o rozmeroch 40mm x 19mm a 6mm s dobou liečenia 144 kalendárnych dní, ďalšia spolujazdkyňa vo vozidle poškodená F. H., nar. XX.XX.XXXX, utrpela zranenia otras mozgu I. stupňa, pomliaždenie prednej steny hrudnej bez preukázaného poškodenia vnútorných orgánov, zlomenina IX. rebra vpravo bez posunu úlomkov kosti a bez preukázaného poškodenia vnútorných orgánov hrudníka s dobou liečenia 30 kalendárnych dní, ďalší spolujazdec vo vozidle, poškodený E. T., nar. XX.XX.XXXX, utrpel zranenia otras mozgu I. stupňa, pomliaždenie krčnej chrbtice bez preukázaného poškodenia miechy, stavcov alebo koreňových nervov, pomliaždenie prednej steny hrudnej bez preukázaného poškodenia rebier alebo vnútorných orgánov hrudníka s dobou liečenia 12-14 dní, pričom obv. A. Á. pri dokumentovaní dopravnej nehody príslušníkovi Odboru dopravných nehôd Krajského dopravného inšpektorátu Bratislava dňa 20.10.2007 na jeho výzvu odmietol podrobiť sa dychovej skúške na zistenie požitia alkoholu v dychu, čím porušil ustanovenie § 3 ods. 2 zákona č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách, pričom následne bolo vykonané skúmanie obsahu alkoholu v krvi na Súdnolekárskom pracovisku Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, pri ktorom bolo toxikologicko-chemickou analýzou metódou plynovej chromatografie zistené, že obv. A.

Á. mal v krvi obsah alkoholu vo výške 1,66‰, pričom poškodením vozidla vznikla vlastníkovi vozidla spoločnosti B.O.F. a.s. škoda vo výške 5.311,03€ (160.000,-Sk),

Za to bol odsúdený podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu súd výkon uloženého trestu podmienenečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd mu určil skúšobnú dobu podmienenečného odsúdenia v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd mu uložil aj trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze vedenia akýchkoľvek motorových vozidiel v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd zaviazal obvineného k náhrade škody J. H., H.P. T., W. XX, zast. O. T., nar. 1X.XX.XXXX, bytom C. XXXX vo výške 711,71 eur, R. W. H., I..J. T., S. C. XX, zast. E. E. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., J. W. XX vo výške 1.115,45 eur a W. H. C., I..J., F., B. X, zast. E. Ž., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., C. XXXX/XX vo výške 1.215,02 eur.

Proti tomuto rozsudku, hneď po jeho vyhlásení, t.j. v zákonom stanovenej lehote uvedenej v ustanovení § 309 ods. 1 Tr. por., ako osoba oprávnená na podanie odvolania v zmysle § 307 ods. 1 písm. a/ Tr. por. podal odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava IV a to proti výroku o treste.

V písomných dôvodoch odvolania okresná prokurátorka, s poukazom na zahlásené odvolanie, uviedla, že odvolanie je podané v neprospech obžalovaného proti výroku o treste a odôvodnila ho tým, že popísala postup po podaní obžaloby na obžalovaného A. Á., následne vydaný trestný rozkaz okresným súdom v predmetnej veci z 12.7.2011, ako aj na odpor prokurátora podaný proti tomuto trestnému rozkazu z dôvodu neprimerane mierneho trestu. V časti výroku o treste sa s rozhodnutím súdu nestotožňuje. S poukazom na odôvodnenie prvostupňového súdu pri úvahách o ukladaní trestu nemôže akceptovať názor súdu o paušálnom ukladaní nepodmienečných trestov pri dopravných nehodách, pri ktorých dôjde k ťažkej ujme na zdraví a páchatel' bol pod vplyvom alkoholu, pretože takýto názor je v rozpore s ustanovením § 34 Tr. zák. S poukazom na zákonné ustanovenia § 34 ods. 1 a 4 Tr. zák. a hodnotenie osoby obžalovaného na jednej strane pripustila, že od spáchania skutku nebol obžalovaný odsúdený, avšak zo spisu vyplýva, že v rokoch 2009 a 2010 bol celkovo trikrát prejednávaný za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, za skutky z 23.10.2008, 20.2.2010, 8.6.2010 s odkazom na postihnutia za tieto priestupky. V roku 2005 bol obžalovaný postihnutý aj blokovou pokutou za dopravný priestupok - rýchlosť jazdy a rovnako aj v roku 2007. Ďalšieho priestupku v cestnej premávke sa obžalovaný, za ktorý mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na jeden rok, ktorý mu plynul do 9.3.2007. Rovnako poukázala aj na dve odsúdenia obžalovaného pre úmyselnú trestnú činnosť, na ktoré síce sa hľadí akoby nebol odsúdený, avšak túto skutočnosť nemožno ignorovať pri hodnotení osoby obžalovaného. Tieto okolnosti prvostupňový súd opomenul vyhodnotiť. Nesprávne prvostupňový súd vyhodnotil aj spôsob spáchania skutku a jeho následky. Poukázala, že obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu, v podstate stredného stupňa opitosti a napriek tomu riadil motorové vozidlo. Nešlo len o jazdu po požití jedného pohárika alkoholu, ale o konanie osoby, ktorej reakčný čas a vodičské schopnosti boli významne obmedzené v dôsledku požitia alkoholu. Obžalovaný bez zábran konzumoval alkohol a s vedomím, že je pod vplyvom alkoholu, šoféroval vozidlo. Týmto nezodpovedným a riskantným konaním hazardoval nielen so svojim životom a materiálnymi hodnotami, ale priamo ohrozoval aj životy posádky vozidla, ale aj všetkých osôb, ktoré by sa dostali do blízkosti ním riadeného vozidla. Takéto konanie vykazuje mimoriadne vysoký stupeň spoločenskej nebezpečnosti, čo je potrebné zohľadniť pri ukladaní trestu. Rovnako tak, je potrebné aj zohľadniť, že obžalovaný svojim konaním spôsobil trvalý následok na zdraví poškodenej D. E.. Táto pre trvalé následky úrazu v obmedzení hybnosti chrčtice a bolestiach vyžarujúcich do dolných končatín nemôže vykonávať svoje pôvodné povolanie. Je teda zrejmé, že obžalovaný svojim konaním spôsobil trvalé následky na zdraví jednej z poškodených, priamo ohrozoval život a zdravie ostatných poškodených, nehovoriac o iných účastníkoch cestnej premávky. Jazda pod vplyvom alkoholu, v spojitosti s nedodržaním povolenej rýchlosti, patrí medzi najnebezpečnejšie protiprávne konania v doprave, nakoľko v dôsledku toho hrozia vážne až nenapraviteľné následky. Preto z hľadiska generálnej prevencie uložený podmienenečný trest odňatia slobody, pri takto závažnom skutku nepostačuje, nakoľko nemá potrebný odstrašujúci účinok na ostatných potencionálnych páchatel'ov. V

prípade obžalovaného je takýto trest nepostačujúci o to viac, že u neho nejde o ojedinelé porušenie zákona a preto ani nesplní výchovnú úlohu trestu. Preto navrhla zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste s tým, aby Krajský súd v Bratislave sám uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť akékoľvek motorové vozidlá.

V súlade s ustanovením § 314 Tr. por. bolo odvolanie prokurátorky zaslané procesným stranám, čo ani jedna nevyužila.

Na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom, ktoré sa vykonalo podľa § 294 ods. 2 Tr. por. v neprítomnosti poškodených J. H., T., R. I..J.. T., C., I..J.., F., R.Ú. A., I..J.. T., P. I..J.., T. a E.. I. Š. a A. Č., prokurátorka krajskej prokuratúry sa pridrжала písomných dôvodov odvolania a navrhla vzhľadom na správnosť týchto dôvodov, s ktorými sa stotožnila, zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a primeraný trestu zákazu činnosti. Poškodení F. H. a E. T. uviedli, že nemajú žiadne následky z dopravnej nehody. Obžalovaný A. Á. záverom oľutoval, čo sa stalo a uviedol, že je to pre neho ponaučenie na celý život. Dodal, že ak by išiel do väzenia, tak by mi to zasiahlo a zmenilo život, má riadnu prácu. Poukázal na dobu, ktorá uplynula od spáchania skutku, že vodičský preukaz má zadržaný od nehody, t.j. od 2007 a odvtedy nejazdil. Odvolanie prokurátorky navrhol zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť podaného odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykávané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že podané odvolanie nie je dôvodné, vzhľadom na správnosť a zákonnosť napadnutého prvostupňového rozsudku.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaným uvedeným ustanovením, je preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady a to, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytykávané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t.j. dovolania, avšak takéto chyby v danom prípade zistené neboli.

V nadväznosti na vyššie uvedené, ako aj vzhľadom k podanému odvolaniu prokurátorky a z toho vyplývajúceho rozsahu prieskumnej povinnosti, odvolací súd nepreskúmaval výrok o vine, vrátane právneho posúdenia skutku, nakoľko konanie, ktoré týmto výrokom prvostupňového rozsudku predchádzalo bolo v súlade so zákonom.

Predovšetkým je potrebné uviesť, že obžalovaný A. Á. urobil na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom dňa 7.2.2012 vyhlásenie o priznaní viny podľa § 257 ods. 1 Tr. por. Senát krajského súdu preskúmal i zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaného a zistil, že v tomto smere konal okresný súd správne a neporušil žiadne procesné ustanovenia. Priznanie viny bolo teda prijaté súdom prvého stupňa v súlade so zákonom a stalo sa nemenným.

Ani krajský súd, podobne ako okresný súd, nemal dôvodné pochybnosti o skutkových tvrdeniach uvedených v obžalobe a preto priznanie viny obžalovaným A. Á., považoval za logický dôsledok dôkazného stavu zisteného a prezentovaného prokurátorom v obžalobe.

Logickým dôsledkom rozhodnutia súdu prvého stupňa o prijatí vyhlásenia obžalovaného že je vinný, bol aj ďalší postup súdu, keď nevykonal dokazovanie v rozsahu priznanej viny.

Nakoľko na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom nebolo vykonané dokazovanie súvisiace so skutkovými zisteniami obžaloby, nemohol ani krajský súd, ako súd odvolací preskúmať, zasahovať, meniť, či prípadne spochybňovať skutkové zistenia a závery súdu prvého stupňa, prezentované vo

výroku o vine v napadnutom rozsudku. Napokon odvolanie okresného prokurátorky smerovalo len proti výroku o treste.

Vzhľadom k tomu odvolací súd nezistiac žiadne procesné pochybenie v postupe súdu prvého stupňa v súvislosti s vyhlásením obžalovaného A. Á. a jeho prijatím v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. a následného uznania viny podľa obžaloby, nezaoberal sa z hľadiska správnosti, resp. nesprávnosti skutkových a právnych záverov v napadnutom rozsudku a zaoberal sa len výrokom o treste.

Odvolací súd pri preskúmaní výroku o treste napadnutého rozsudku nezistil žiadny zákonný dôvod na zrušenie alebo zmenu uloženého trestu na základe odvolania prokurátorky. Trest uložený prvostupňovým súdom je trestom zákonným, spravodlivým a nie neprimeraným.

Odsúdenie obžalovaného okresným súdom je v súlade so zákonom a uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na 3 roky, nie je neprimeraným, pričom odvolací súd dodáva, že v zmysle § 34 ods. 1, 2, 4 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, príťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Prvostupňový súd správne zistil a ustálil pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Okresný súd správne vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že obžalovaný sa priznal k jeho spáchaniu a tento aj úprimne oľutoval (§ 36 písm. I/ Tr. zák.) a správne aj zistil, že mu príťažovala okolnosť podľa § 37 písm. h/, nakoľko spáchal viac trestných činov, v danom prípade prečinov.

Uložený úhrnný trest odňatia slobody je v súlade so zákonom, pretože je uložený v rozpätí zákonnej trestnej sadzby v rozpätí od 1 do 5 rokov podľa najprísnejšej sadzby, prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. a je uložený tak, že vychádza zo zásad ukladania trestov zmysle ustanovenia § 34 Tr. zák. a zahŕňa tak individuálnu, ako aj generálnu prevenciu a zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Vo všeobecnosti je potrebné skonštatovať, že pri ukladaní trestu musí súd vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Túto závažnosť určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá aj prvostupňovým súdom uložený trest.

V súlade s ustanovením § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému trest odňatia slobody podmienene odložený na skúšobnú dobu troch rokov, lebo účel trestu aj podľa odvolacieho súdu možno dosiahnuť aj bez výkonu trestu odňatia slobody, vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije, ako aj s prihliadnutím na okolnosti tohto konkrétneho prípadu.

K odvolacím argumentom prokurátorky, pre ktoré žiadala obžalovanému uložiť nepodmienený trest odňatia slobody je potrebné uviesť, že časť z okolností, na ktoré odvolateľka poukazovala, boli zahrnuté v právnom posúdení konania obžalovaného, keď bol uznaný za vinného z kvalifikovanej skutkovej podstaty nedbanlivostného prečinu ublíženia na zdraví (ťažkej ujmy na zdraví) a to závažnejším spôsobom, t.j. porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona podľa odseku 2 písm. a/, § 157 ods. 1 Tr. zák., čím tá istá okolnosť by bola v neprospech obžalovaného zohľadnená dvojnásobne, čo v zmysle Trestného zákona je neprípustné. Na okolnosť, že obžalovaný spáchal dva

prečiny, bolo obligatórne prihladené ako na priťažujúcu okolnosť. Pokiaľ odvolateľka poukázala, že obžalovaný bol celkovo trikrát prejednávaný za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, za skutky z 23.10.2008, 20.2.2010, 8.6.2010, zo správy o priestupkoch vyplýva, že len za priestupok z 23.10.2008 bol právoplatne obžalovaný postihnutý pokutou 50 eur, zo zvyšných dvoch jeden nebol prejednaný, druhý nebol právoplatný. Odvolací súd však všeobecne na tieto priestupkové konania, okrem vyššie uvedených výhrad, poukazuje aj na dátum spáchania, zatiaľ jediného právoplatného priestupku, pričom v súdnom konaní prokurátor nepredložil doklad o iných právoplatných postihnutiach obžalovaného za priestupky. Argument prokurátorky o nedisciplinovanosti obžalovaného ako vodiča, vyplývajúcej z jeho evidenčnej karty vodiča je pravdivá, nakoľko obžalovaný bol ako vodič motorového vozidla priestupkovo riešený trikrát od roku 2005 (v jednom prípade išlo o predmetnú dopravnú nehodu z 20.10.2007), pričom nešlo o priestupky spáchané závažným spôsobom, za ktoré bol však obžalovaný postihnutý príslušnou pokutou, resp. zákazom činnosti na jeden rok. Táto okolnosť podľa názoru odvolacieho súdu bola dostatočne zohľadnená v uloženom päťročnom treste zákazu vodičskej činnosti, ktorý napokon odvolateľka ani nenamietala. Preto ani záznamy v evidenčnej karte vodiča nepresvedčili odvolací súd, že by odôvodňovali potrebu ukladania obžalovanému nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý by bol výlučne trestom represívnym, v rozpore s účelom trestu. Odvolací súd sa stotožnil preto s úvahami okresného súdu pri ukladaní tohto druhu trestu a jeho výmery, ktorý v súlade so zákonom a v ktorom je zohľadnené, že obžalovaný A. Á. sa priznal k jeho spáchaniu a tento aj úprimne oľutoval. Jeho priznanie i ľútosť považoval aj krajský súd za úprimné a kompletné, čo sa v konečnom dôsledku prejavilo nielen v konaní pred okresným súdom, ale aj pred odvolacím súdom.

Odvolací súd navyše dodáva, že uloženie nepodmienečného trestu nie je univerzálnym trestom a to ani v dobe, keď sú možnosti riešiť tresty alternatívnymi, nespojenými s odňatím slobody. Navyše umiestnenie obžalovaného do prostredia, ktoré nie je len nápravno-výchovným, ale aj značne kriminogénnym je taktiež, vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným okolnostiam, zrejme v rozpore s účelom trestu. Napokon od skutku uplynulo štyri a pol roka, čo je taktiež významný ukazovateľ pre ukladanie druhu trestu a jeho výmery, keď postih páchatel'a, v krátkom časovom úseku od spáchania trestného činu, má výraznejší účinok nielen na samotného páchatel'a z pohľadu represie a nápravy, ale aj z pohľadu vplyvu na okolie.

Na základe vyššie uvedeného odvolací súd preto neakceptoval odvolanie prokurátorky, ktorým sa domáhala uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody, nakoľko odsúdenie obžalovaného súdom prvého stupňa je zákonné, správne a uložené tresty nie neprimerané.

Pokiaľ ide o výroky o náhrade škody, odvolací súd tieto nepreskúmaval, vzhľadom na obmedzený revízný princíp, pretože odvolanie bolo podané len proti výroku o treste a ani jedna poškodená strana odvolanie nepodala.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, na základe vyššie uvedených zistení, úvah a záverov z nich vyplývajúcich uzavrel, že nezistil žiadny zákonný dôvod pre zrušenie alebo zmenu prvostupňového rozsudku a odvolanie okresnej prokurátorky, ako nedôvodné, postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol. Podľa § 319 Tr. por. odvolanie Okresnej prokurátorky Bratislava IV sa zamietla.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.